

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620202187
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620202187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti žalovanej M. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v S. J. E. XXX, o zaplatenie 280,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.5.2021 č.k. 16Csp/60/2020-188 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 280,00 eur s prísl. Nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore vyvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú ako postupník uzavrel dňa 24.6.2019 s postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653 a ktorú na základe tejto zmluvy na neho postupca postúpil. Išlo o pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú postupca uzatvoril so žalovanou dňa 26.5.2006, pričom išlo o úverovú zmluvu spravujúcu sa zák. č. 258/2001 Z.z. Žalovaná porušila povinnosť vyplývajúcu z tejto zmluvy, preto právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 14.6.20018 odstúpil od zmluvy. Žalobca v konaní uplatnil voči žalovanej pohľadávku, predstavujúcu sumu vo výške 280,00 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Spolu s istinou uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 25.6.2019 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 23a ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb., § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d/, § 263 ods. 1, § 273 ods. 1, 2, § 497, § 499, § 708 ods. 1,2 a § 710 Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z., § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

4. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že vzťah založený medzi Slovenskou sporiteľňou ako bankou (právnym predchodcom žalobcu na základe postúpenia) a žalovanou ako klientom založený zmluvou o bežnom účte je vzťahom spotrebiteľským, preto je túto zmluvu potrebné posudzovať podľa ust. § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení so zák. č. 258/2001 Z.z. a zák. č. 483/2001 Z.z.

5. Súd prvej inštancie bol v prejednávanej veci toho názoru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu uplatnenej pohľadávky. V danom prípade totiž neboli naplnené zákonné špeciálnej podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu (nebankovú), ustanovené v § 92 ods. 8 tretia veta zák. č. 483/2001 Z.z.

6. V danom spore žalobca predložil súdu niekoľko písomností (prípisy zo dňa 14.6.2018 označený ako „Odstúpenie od zmluvy“, prípis zo dňa 26.3.2019 označený ako „Výzva“), ktoré podľa žalobcu mali preukazovať splnenie požiadavky vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o tom, že právny predchodca žalobcu splnil povinnosť vyzvať žalovanú ako dlžníčku na splnenie jej záväzku pred následným postúpením tejto pohľadávky na žalobcu. Žalobca však v konaní nepreukázal, že by tieto prípisy boli žalovanej aj riadne doručené. V prípade prípisu zo dňa 14.6.2018 označeného ako „Odstúpenie od zmluvy“ žalobca nepreukázal ani len to, že by tento prípis bol vôbec žalovanej doručovaný, t.j. daný na poštovú prepravu. V prípade prípisu zo dňa 26.3.2019 označeného ako „Výzva“ predložil žalobca síce súdu podací hárok č. D., v zmysle ktorého mal byť tento prípis podaný na poštovú prepravu ako poštová zásielka V. dňa 28.3.2019, súdu však nezdokladoval, kedy tento prípis bol žalovanej doručený, resp. kedy sa v súlade s dosiaľ platnou judikatúrou dostal aspoň do dispozičnej sféry žalovanej.

7. Pokiaľ žalobca poukazoval na čl. 10 bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok jeho právneho predchodcu, kde Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka upravila otázku doručovania písomností klientom tak, že sa tieto považovali za doručené v poštovom styku v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, takúto fikciu súd nepovažoval za smerodajnú, keďže dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Takéto dojednanie je pre rozpor s ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

8. Nakoľko žalobca nepreukázal, že by výzva na splnenie omeškaných úhrad voči banke bola žalovanej preukázateľne doručená, konštatoval, že v danom prípade nebola splnená zákonom uvedená podmienka pre platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, preto zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2019 je potrebné považovať za absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), na ktorú neplatnosť musí súd prihliadnuť aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Pokiaľ nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, takúto neplatnosť nie je možné zhojiť. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. V tej súvislosti poukázal na aktuálnu judikatúru rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp.zn. 1Cdo/147/2017 zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, keďže jej žiadne trovy nevznikli.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalobca poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (najneskôr od 14.6.2018, kedy došlo zo strany postupcu k odstúpeniu od zmluvy, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo až 24.6.2019), žalovaná tak bola v omeškaní viac ako 365 dní. Postupca v odstúpení od zmluvy zo dňa 14.6.2018 upozornil žalovanú na výšku vzniknutej pohľadávky a zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná bola zároveň postupcom vyzvaná na úhradu dlžnej sumy podaním označeným ako „Výzva“ zo dňa 26.3.2019, ku ktorej žalobca doložil aj podací hárok. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. S poukazom na § 150 ods. 1, § 151 ods. 1 C.s.p. mal žalobca za to, že tieto skutkové tvrdenia (ohľadom doručenia odstúpenia od zmluvy a samotnej výzvy zo dňa 26.3.2019) neboli žalovanou popreté, preto ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Nestotožnil sa s postupom súdu, ktorý de facto popieral skutkové tvrdenia strán sporu (žalobcu), ktoré bolo potrebné považovať za nesporné. Pokiaľ mal súd pochybnosti o skutkových

tvrdeniach ohľadom doručovania výziev napriek nespornosti týchto skutkových tvrdení, mohol vykonať v zmysle § 295 C.s.p. aj bez návrhu žalovanej ďalšie dôkazy, teda mohol sa dopytovať žalovaného, prípadne postupcu na vyjadrenie k týmto skutkovým tvrdeniam, prípadne na predloženie dôkazov na preukázanie týchto skutkových tvrdení. Súd však sám bez aktivity žalovanej strany rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu napriek tomu, že žalovaná ich žiadnym spôsobom nepoprela. V tej súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov, ktoré podporujú jeho odvolaciu argumentáciu. Žalobca uviedol, že postupca na základe oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 29.6.2019 v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka upovedomil žalovanú o tom, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 24.6.2019 postúpil pohľadávku na postupníka - žalobcu. Splnil tak podmienky vyplývajúce z ust. § 526 Občianskeho zákonníka. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie o tom, že by postúpenie bolo neplatné. Podľa názoru žalobcu v danom prípade nie je podstatné, či v skutočnosti k postúpeniu platne alebo vôbec došlo s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo/4511/2009 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29Cdo/4868/2009. Ani prípadná neplatnosť postúpenia pohľadávky nemá vo vzťahu k dlžníkovi - veriteľovi (postupníkovi) žiadnu relevanciu ohľadom aktívnej vecnej legitímácie na uplatňovanie pohľadávky. Oznámenie o postúpení pohľadávky tak zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, vedúcej bez ďalšieho k zamietnutiu žaloby.

14. Odvolací súd poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok úverovej veriteľky a žalobcu pre nedodržanie úpravy vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.

15. Spomínané zákonné ust. § 92 ods. 8 bankového zákona jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta tohto ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Bez splnenia týchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

16. Možno sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal, že by splnil podmienky vyplývajúce zo spomínaného zákonného ustanovenia, keď v konaní nepreukázal, že by úverový veriteľ (právny predchodca žalobcu) doručil žalovanej výzvu, aby pohľadávku splnila. Žalobca totiž v konaní nepreukázal, ako správne uzavrel súd prvej inštancie, že by takúto výzvu doručil žalovanej, resp. aby sa dostala do jej dispozičnej sféry. V tomto smere odvolací súd poukazuje na bod 50. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie.

17. Odvolací súd nepovažuje za správne úvahy odvolateľa o tom, že pokiaľ ide o doručenie tejto výzvy a preukázanie tejto skutočnosti, išlo o nesporné skutkové tvrdenia. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca v žalobe žiadnym spôsobom netvrdil, že by jeho právny predchodca takúto výzvu doručoval žalovanej, teda že by jeho právny predchodca splnil podmienky vyžadované zákonom o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca ani potom, ako bol súdom vyzvaný na zdokladovanie skutočností, že žalovaná bola v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách písomne vyzvaná jeho právnym predchodcom na zaplatenie pozdĺžností a zdokladovanie, kedy bola táto výzva žalovanej riadne doručená poukázal na výzvu zo dňa 26.3.2019, ktorú predložil spolu s podacím hárkom. Súdu prvej inštancie tak nemožno vytknúť, že by suploval aktivitu žalovanej, resp. že by súd poprel skutkové tvrdenia žalobcu, keďže žalobca v tomto smere (teda ohľadom splnenia podmienok vyplývajúcich zo zákona o bankách) neprodukoval žiadne tvrdenia. Postup súdu bol v súlade s ust. § 295 C.s.p., v zmysle ktorého súd môže vykonať v spotrebiteľských sporoch aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).